

سال چهارم - مه ۱۹۶۹

الجزایر و انقلاب افریقا

زیر را در زمینه‌ی صنعتی شدن این کشور در اختیار میگذاریم :

در ظرف سه سال گذشته ، حکومت الجزایر توجه زیادی به صنایع سنگین و سبک می‌ذول داشته است لکن سیاست اقتصادی که در سال ۱۹۶۵ اجرا شد هدفهایی متفاوت با تاسیس صنایع سنگین را در نظر داشت . چهار هدف عمده مورد نظر بود :

نخست تولید کلیه فرآورده های اساسی و استراتژیکی که برای اقتصاد الجزایر ضروری بوده از قبیل : نفت فولاد ، برق ، کودهای شیمیائی ، و سیمان .

هدف دوم عبارت بود از مقدم شمردن توسعه تاسیسات مکانیکی و الکتریکی .

هدف سوم برآوردن تمام احتیاجات مردم از کلیه محصولات که بطور وسیع مورد نیاز آنان بوده مانند پارچه ، چرم ، غذا و مواد داروئی و شیمیائی .

هدف اخیر فوق‌العاده اهمیت دارد و به همین منظور تولید پارچه و غذا و دارو مقدم بر صنایع سنگین توسعه یافته است ، درصنایع غذائی دو هدف عمده مورد نظر بوده است ، اول تغذیه جمعیت الجزایر ، دوم بهتر تغذیه کردن آن .

هدف از صنایع شیمیائی و صنایع وابسته

در زمانیکه مردم کنگو ، گینه ، موزامبیک ، زامبیا ، افریقای جنوبی و دیگر کشورهای قاره‌ی افریقا تلاشهای سیاسی و نظامی خود را برای رهائی از یوغ استعمار کهنه و نو دوچندان کرده‌اند ، کشور الجزایر تحت رهبری جبهه‌ی آزادیبخش ملی ، نقش پیشرو خود را در مبارزه برای آزادی کامل قاره‌ی افریقا همچنان ایفا میکند .

الجزایر ، همانگونه که در زمان مقاومت در برابر استعمار فرانسه ، مظهر یک ملت قهرمان به شمار میرفت ، امروزه نیز چنین نقشی را در زمینه پیشرفت اقتصادی برای خود به دست آورده ، سرمشق و نمونه‌ای برای ملل افریقائی شده است .

از نخستین روز پس از کسب استقلال و حاکمیت ملی ، الجزایر با حفظ حاکمیت خویش ، گامهای منظم و استواری در راه پیشرفت خویش برداشته و با چنان سرعتی به جلو رفته که توانسته است استقلال اقتصادی خود را که تنها ضامن حفظ پیروزیهای پیشین به شمار می‌آید همچنان حراست کند.

الجزایر مابهی مباحات سه قاره‌ی افریقا ، آسیا و آمریکای لاتین شده است ، برای روشن شدن اذهان خوانندگان ، اطلاعات

به آن توجه به بهداشت و سلامت مردم بوده است ، در حال حاضر الجزایر در حدود ۱۴۰ میلیون دینار الجزایری (هر دینار برابر ۱۶۰۵ ریال یا یک فرانک است) فرآورده های داروئی وارد میکند . .

هدف چهارم به نحوی هدفهای دیگر را در بر میگیرد و عبارت است از استفادهی منظم و هماهنگ از منابع طبیعی یعنی نفت ، مواد معدنی ، فرآورده های کشاورزی و ماهی ، از سوی دیگر ، صنایع سنگینی در حال توسعه میباشد ، کلیه پروژه های عظیم به مقیاس وسیع پیاده شده و تا سال ۷۲ - ۱۹۷۱ تمام آنها به سطح بازدهی خواهند رسید .

۱۹۶۶	۳۸۸۸۸۴۰۰	متر پارچه
۱۹۶۷	۱۳۰۱۰۲۰۰	»
۱۹۶۸	۲۶۰۰۰۰۰۰۰	»
۱۹۶۹	۵۲۰۰۰۰۰۰۰	»

یک برنامه ی ۴۴۴۰۷۵۰۰۰ دیناری جدید برای امسال در نظر گرفته شده است .

ب : صنعت چرمسازی

کوششی که برای توسعه ی الجزایر فو انجام شده مخصوصا در بخش چرمسازی قابل توجه است ، اوایل سال گذشته دو کارخانه دباغی و پنج کارخانه کفش سازی ساخته شده و کارخانه ی دباغی « الامریه » در اوران که از کار افتاده بود با وسایل مدرن مجهز دوباره افتتاح گردید ، برای این منظور ۷۶۳۶۳۰۰۰ دینار الجزایری سرمایه گذاری شد .

میزان پوستی که در این دباغ خانه ها ، دباغی شده از اینقرار است :

۶۶۸ تن	در سال ۱۹۶۶ - ،	۲۳۵۵
۸۰۵۰ تن	در سال ۱۹۶۷ ،	۱۹۶۸ .

مهئذا منابع این مواد در الجزایر به

پتروشیمی ، ذوب فلزات ، بالایش وزیر بنای الکتریکی بر پایه ی محکمی استوار خواهند شد و بدین ترتیب شالوده صنعتی جامعه پی ریزی خواهد گردید ، این بدین معنی است که کلیه تلاشها به نحو پیگیری به منظور ایجاد بخشی مصروف میشود که بتواند به عنوان اهرم رشد و توسعه ، مورد استفاده قرار گیرد و شرایط بنیادی استقلال اقتصادی را در زمینه های نظیر تاسیسات مکانیکی و الکتریکی ، شیمیائی و صنایع مربوط بدان ، نساجی و چرمسازی به وجود آورد .

الف - صنعت نساجی

اگرچه این صنعت در الجزایر نوپا است ، با این وصف بنیان اساسی و لازم را برای توسعه ی خود در اختیار دارد ، این توسعه آینده درخشانی را نوید میدهد . این برنامه که در طی سالهای ۶۷ -

آمدنی است . اساسا دو نوع محصول تهیه میشود :

مرکبات (مخصوصا پرتقال) ۳۲۰۰۰ تن
 گوجه فرنگی ۳۲۰۰۰ تن
 زردآلو ۲۰۰۰ تن

صنایع غذایی دیگر نیز به همین نسبت توسعه می یابند ، مهمترین آنها عبارتند از ، روغن ، حبوبات و آبهای معدنی .

د - تولید شکر

تولید شکر عملا ، قبل از استقلال در الجزایر وجود نداشت ، تنها يك واحد كوچك در سفیسف (Sfisef) وجود داشت كه آنها به علت بالا بودن هزینه تولید متوقف شد (زیرا محصول چغندر خشك شده سه تن در سال بود) .

در ۱۹۶۶ يك كارخانه ی تصفیه شکر تکمیل شد كه ظرفیت ۱۵۰۰۰۰ تن چغندر قند یعنی تولید ۲۰۰۰۰۰ تن شکر درشت را داشت . باید محصولات فرعی دیگری مانند تولید ۳۵۰۰۰ تن ملاس (شیر قند) و ۶۰۰۰۰ تن تفاله ی چغندر (غذای دام) را اضافه کرد .

كارخانه دیگری نیز سال گذشته شروع به كار كرد ، ظرفیت تولید این كارخانه بیش از ۷۰۰۰۰۰ تن شکر است ارزش این كارخانه ۱۰۰ میلیون دینار الجزایری است .

از آنجا كه استخراج زیاد مواد خام - دیر یا زود - منجر به تمام شدن آنها می - شود لذا صورت برداری از منابع معدنی بسیار ضروری است .

در اولین مرحله ، تحقیقات تنها روی

حدی است كه بدین زودیهها تمام نخواهد شد ، به همین منظور طرحی در دست مطالعه است كه به موجب آن پوست گوسفند و بز را « عمل » بیاورند ، این كار به دولت اجازه خواهد داد كه بتواند کیفیت و میزان محصول را بهتر و بیشتر كند .

ج : صنایع شیمیائی

علاوه براینها ، الجزایر طرحهای دیگری در نظر دارد كه به موجب آنها صنایع شیمیائی آن توسعه پیدا خواهد كرد و برای اجرای این طرحها سرمایه ای بالغ بر ۷۶۵۰۰ دینار الجزایری در نظر گرفته شده است این سرمایه گذاری امکان تولید ۵۰۰۰۰۰ تن كربنات و ۵۰۰۰۰ تن سیلیكات در كارخانه ی كربنات و بی كربنات و سیلیكات آرزیو (Arzew) را فراهم میسازد كه مخصوصا برای صنایع شیشه سازی و مواد پاك كننده ضروری است .

پروژه های مهم دیگری نیز برای توسعه ی مواد رنگی و روغن های جلا و دیگر ترکیبات داروئی شروع شده است . صنایع غذایی - بخش حیاتی جامعه - در حال دگرگونی است . مدت چندین سال صنایع كسروسازی یعنی كسرو میوه و سبزی ، چه به صورت كسرو و چه نیمه كسرو و چه ژله ، فقط بازار كم اهمیتی را برای فرآورده های كشاورزی الجزایر تشكيل میداد . بدین ترتیب كارخانه های گوناگون كسروسازی تنها ۶۰۰۰۰ تن میوه و سبزی تازه ی الجزایر را در ۱۹۶۷ به صورت كسرو در میآوردند ، یعنی ۱۵۰۰۰۰ محصول به عمل

در ذخیره دارد ، دولت الجزایر به روش ویژه‌ی خود مسئولیت نگهداری کودکان یتیم را نیز به عهده گرفته است و برای آنها سازمان مخصوصی به نام «امنیت ملی الجزایر» Le Secours National Algerien با تخصیص

معادل ۳۲۵۰۰ دینار الجزایری ایجاد کرده است - این مبلغ در ۲۱ مرکز که گنجایش ۳۰۰۰ کودک یتیم را دارد خرج شده است .

در سال پیش ۶۲۳۲۴۷ تن غذا توزیع شد .

از ژوئن ۱۹۶۶ تا مه ۱۹۶۷ «اداره‌ی تأمین اجتماعی» فعالیت اصلی خود را برای رفع نیاز های کارگران و انجام اقدامات ایمنی فوق‌العاده در برابر حوادث مربوط به کار مصروف داشت .

تحصیل کودکان و بزرگ سالان زمینہ ایست که دولت الجزایر بزرگترین تلاشها را در آن بعمل آورده است با توجه به پیشرفتی که در تمام زمینہ ها نصیب الجزایر میگردد هیچ چیز الجزایر را از تحکیم انقلاب پیروز مندانه اش و اجرای کامل عدالت اجتماعی باز نخواهد داشت .

یادداشت مترجم :

۱ - الجزایر در طول هفت سال جنگ آزادبخش قریب یک میلیون نیروی جوان و کار آمد خود را از دست داد و هم اکنون یکی از مشکلات آن کمبود نیروی کارآمد و وجود کودکان یتیم و بی سرپرست است .

۲ - الجزایر بدون کومک بلاعوض کشور های شرقی و با اتکاء بیشتر به خود ، چنین موفقیت‌هایی را کسب کرده است ؟

منابع شناخته شده با توجه محدود به آینده متمرکز شد . در اثر کوششهای منظم تحقیقاتی به عمل آمد که به موجب آن فهرستهای مواد معدنی موجود در قلمرو الجزایر را بهتر بشود نظارت و آزمایش کرد .

با وجود این ، باید خاطر نشان کرد که این پایگاه پیشرفته‌ی صنعتی در آینده‌ای نه‌چندان دور سطح زندگی کارگران و دهقانان را بالا خواهد برد الجزایر بطور منظم بیکاری را ریشه کن میسازد و تمام هدفهای اقتصادی آن متوجه بهبودی جامعه‌ی الجزایر است .

الجزایر با جمعیتی در حدود ۱۲۰۰۰۰۰ نفر دارای :

تخت بیمارستان ۴۳۰۰۰

بهداری ۱۰۰۰۰

مرکز درمانی ۲۰۰

و ۷۰ داروخانه‌ی عمومی و کلینیک

بزرگ رایگان میباشد .

تا سال ۱۹۶۶ ، ۱۴۸ بیمارستان در الجزایر وجود داشت که ۶۵ درصد بودجه‌ی بهداشت همگانی را در بر میگرفت .

در خصوص مسائل اجتماعی و کارگری ، هدفهای دولت بیش از هر چیز متوجه حل مشکل بیکاری و بهتر کردن شرایط زندگی کارگران بوده است . دولت به نوبه‌ی خود نقشه هایی برای ایجاد کار برای هر فردی از افراد مملکت دارد و نیز برنامه‌هایی برای حفظ جمعیت ، هنگامیکه در تهدید قحطی به سر میبرد ، در نظر گرفته است .

الجزایر ۲۴۳۹۰۰ تن غذا ، ۲۳۲

جبه‌ی صابون ، ۲۹۳ چادر ، ۱۳۳۲۰۰

تخته پتو و ۵۰۰۰۰۰ دینار الجزایری